

Αριθμός Πρωτ. 3110

Εν Αθήναις, 08/21-04-2021

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ 2021

*«Αναστάσεως ημέρα· λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου Πάσχα·
ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν· ἐπινίκιον ἄδοντας»
(Εἰρμός, Ὡδὴ α' Αναστασίμου Κανόνος)*

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί· τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι·

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ Ὑμνωδῶν τῆς Ἐκκλησίας, προσκαλεῖ ὅλους τοὺς πιστοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς κατὰ τὴν λαμπροφόρο Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, σὲ ἀνάταση καὶ ἔξαρση λαμπρότητος ψυχῆς τε καὶ σώματος. Διότι ὁ Ἀναστημένος Κύριός μας «συνήγειρεν ἡμᾶς» ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ζοφερᾶς ἀμαρτίας· καὶ μᾶς ζωοποίησε ἀπὸ τὴν νεκρότητα τῶν παραπτωμάτων μας· καὶ μᾶς διεπέρασε ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωὴ, ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπὸ τὴν σκλαβιὰ στὴν ἐλευθερία, ἀπὸ τὴν ἐχθρότητα στὴν συμφιλίωση, ἀπὸ τὴν γῆ στὸν Οὐρανό!

Αὕτη εἶναι πράγματι ἀνεκδιήγητη δωρεὰ καὶ ἀνεκκλήτη χάρις· αὐτὸ εἶναι ὑπερβάλλον μέγεθος ἀγαπήσεως θείας καὶ μοναδικῆς.

Ὁ Ἀναστὰς Σωτῆρας μας εἶχε προεῖπει σαφῶς: «Τοῦτο δε ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτῶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάν. στ' 39). Ὁ Θεὸς Πατὴρ δίδει τὴν μεγίστη δωρεὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Υἱὸ Του τὸν Μονογενῆ σὲ ὅσους ἔχουν καλὴ προαίρεση καὶ ἀγαθὴ διάθεση. Ὡστε νὰ τύχουν μὲ τὴν πνοὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ζωοποίησεως πνευματικῆς ἀπὸ τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο στὴν ζωὴ αὐτῇ, ὅπως καὶ λαμπρᾶς ἀναστάσεως στὴν ἄλλη ζωὴ, τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνια.

Στὴν γενικὴ Ἀνάσταση, ὅλοι οἱ πάντες θὰ ἀναστηθοῦν· ὅμως οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀφώτιστοι, οἱ ἀμετανόητοι, θὰ μείνουν κάτω ὡς κατάκριτοι. Ἐνῶ οἱ δίκαιοι, αὐτοὶ ποὺ κράτησαν τὴν Πίστη ἕως θανάτου καὶ ποὺ δὲν δελεάσθηκαν ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ ἀπάτη τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν παθῶν, αὐτοὶ ποὺ ἀντιτάχθηκαν στὶς παγίδες τοῦ διαβόλου καὶ στὶς ἀπειλὲς τῶν ὀργάνων τοῦ ἀντιχρίστου, ὅπως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, θὰ ἀνυψωθοῦν καὶ θὰ ἀρπαγοῦν/ἀναληφθοῦν «ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα» (Α΄ Θεσ. δ΄ 17). Αὐτοὶ μόνον **ἐξανασταίνονται** «εἰς ζωὴν αἰώνιον», «ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων», «ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων καὶ βοώντων ἀπαύστως, Κύριε δόξα Σοι»!

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές ἐν Κυρίῳ Ἐγερθέντι·

Πανηγυρίζουμε τὴν λαμπρότητα τῆς Ζωῆς, τὴν νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, κάτω ἀπὸ συνθήκες δύσκολες καὶ πρωτοφανεῖς. Ὁ βιολογικὸς θάνατος φαίνεται νὰ ἀπειλεῖ τοὺς πάντες, χωρὶς ἐξαίρεση, καὶ οἱ διάφοροι κατὰ κόσμον «εἰδικοί καὶ σοφοὶ» χρησιμοποιοῦν αὐτὴ τὴν ἄμεση ἀπειλὴ γιὰ νὰ ἐνσπείρουν φόβο καὶ ἀπόγνωση, ὅπως καὶ κυρίως νὰ ἐφαρμόσουν ἔτοιμες ὑποτιθέμενες καὶ ἐλπιζόμενες σωτήριες λύσεις, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου ἐπιδημιῶν καὶ ἀσθενειῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμον, μὲ σκοπὸ τὴν ὅποια μικρὴ παράταση τῆς ἐπίγειας ζωῆς.

Χωρὶς νὰ λησμονοῦμε τὴν ἔλλογη φροντίδα καὶ γιὰ τὴν παροῦσα ζωὴ, ἐμεῖς οἱ πιστοὶ τῆς Ἀναστάσεως δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀπολυτοποιοῦμε· ἢ παροῦσα ζωὴ εἶναι **δοκιμαστήριο** γιὰ τὸ ἂν **ἀξίζουμε νὰ ζήσουμε στὴν αἰωνιότητα μαζί μὲ τὸν Θεὸ ἢ χωριστὰ ἀπὸ Αὐτόν**. Ὁ βιολογικὸς θάνατος οὕτως ἢ ἄλλως μᾶς πολιορκεῖ συνεχῶς ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς γεννήσεώς μας καὶ ἀναμένεται ἀνὰ πᾶσα στιγμή νὰ μᾶς κάνει αἰφνιδιασμὸ «ὡς κλέπτης ἐν νυκτί» (Α΄ Θεσ. ε΄ 2). Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει κατὰ θείαν Οἰκονομίαν γιὰ τὸν σωφρονισμὸ καὶ τὴν παιδαγωγία μας, ὥστε νὰ συσταλοῦμε ἀπὸ τὴν προτίμησι τῶν ὀλεθρίων παθῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πραγματικὸ

μολυσμὸ τῆς ζωῆς μας, καὶ νὰ στραφοῦμε ὅσο εἶναι καιρὸς, ἐν μετανοίᾳ, στὸ ἄπειρον Ἐλεος τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ μας.

Μὴ λησμονοῦμε ποτὲ ὅτι ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ δὲν ἀφορᾷ μόνον στὰ τῆς παρούσης ζωῆς, τὰ ὁποῖα ὄντως διέπει καὶ περικλείει· ἀλλὰ κυρίως ἀποσκοπεῖ νὰ φθάσουμε στὰ ἐπέκεινα, στὰ ἔσχατα, σὲ ἐκεῖνα στὰ ὁποῖα κατευθυνόμαστε γοργὰ καὶ ἀναπόδραστα. Δὲν ἔχει πρῶτιστη σημασία πῶς καὶ πότε θὰ φύγουμε ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμος, ἀλλὰ ἂν εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ τὴν θεία ὄραση καὶ συνάντηση, γιὰ τὴν δίκαιη κρίση καὶ ἀνταπόδοση.

Ἄς γινόμαστε λοιπὸν ἕτοιμοι, ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν ἀποστασία καὶ τὴν ἁμαρτία, ὥστε νὰ βαδίζουμε στὴν ζωὴ μὲ φρόνηση καὶ ἀνδρεία, ὡς «ἀφόβητοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν» (Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης) καὶ κατὰ ἀέραν. Ἄς ἔχουμε ἔνοικο τὸν Ἀναστάντα Ἰησοῦ Χριστό μας, γιὰ νὰ ἀναφωνοῦμε μὲ θάρρος καὶ βεβαιότητα σὲ κάθε δυσάρεστο συμβάν τῆς παρούσης ζωῆς: «Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι Σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ» (Ψαλμ. κβ' 4)· «οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι» (Ψαλμ. γ' 7)· «οὐ φοβηθήσομαι ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν» (Ψαλμ. με' 3)!

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, **Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!**

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ

† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣΗΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ
† Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
† Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Δημητριάδος Φώτιος

† Ὁ Δημητριάδος Φώτιος